

2019-09-20

Kielce, 23.08.2019 r.

Dr hab. Tadeusz Ciupa, prof. UJK
Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach
Wydział Matematyczno-Przyrodniczy
Instytut Geografii
Zakład Hydrologii i Geoinformacji

Recenzja
osiągnięć naukowo-badawczych, dydaktycznych i organizacyjnych
Pana Dr Janusza Siwka
w związku z wnioskiem o postępowanie habilitacyjne
w dziedzinie *nauk o Ziemi* w dyscyplinie *geografia*

Na wniosek Pana Dr Janusza Siwka z dnia 18 marca 2019 r., o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauk o Ziemi w dyscyplinie geografia, decyzją Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z dnia 6 czerwca 2019 r. zostałem powołany w skład Komisji habilitacyjnej w roli recenzenta. W odpowiedzi na tę decyzję Dyrektor Instytutu Geografii i Gospodarki Przestrzennej Uniwersytetu Jagiellońskiego Pan Dr hab. Marek Drewnik zlecił mi wykonanie recenzji dorobku naukowego w postępowaniu habilitacyjnym Dr Janusza Siwka (pismo z dnia 3 lipca 2019 r.), zgodnie z „*Ustawą dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki*”. Recenzja została opracowana na podstawie dokumentacji dołączonej do wniosku o postępowanie habilitacyjne. Dokumentacja ta spełnia wymagania formalne określone w „*Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 października 2014 r. w sprawie szczegółowego trybu przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora*” (DZ.U. poz. 1383).

1. Sylwetka naukowa Habilitanta

Pan Janusz Siwek ukończył studia na kierunku geografia w 1998 r. na Wydziale Biologii i Nauk o Ziemi Uniwersytetu Jagiellońskiego uzyskując tytuł magistra geografii na podstawie pracy, pt. „*Zmienność koncentracji materiału rozpuszczonego i zawieszonego w czasie wezbrań w zlewni Dworskiego Potoku (Łazy koło Bochni)*”, napisanej pod kierunkiem Pana Dr hab. Wojciecha Chełmickiego.

W 2004 r. uzyskuje stopień doktora nauk o Ziemi w zakresie geografii na podstawie rozprawy doktorskiej, pt. „*Przyrodnicze i antropogeniczne uwarunkowania chemizmu wód*

źródlanych w zlewniach Szreniawy, Dłubni i Prądnika” – napisanej pod kierunkiem Pana Prof. dr hab. Wojciecha Chełmickiego.

W 2003 r. Pan Doktor został zatrudniony w Instytucie Geografii i Gospodarki Przestrzennej Uniwersytetu Jagiellońskiego na stanowisku asystenta, a od 2004 r. – adiunkta.

2. Ocena osiągnięcia naukowego

Jako zasadnicze osiągnięcie naukowe Habilitant przedstawił cykl publikacji, pod wspólnym tytułem „Lokalne i regionalne uwarunkowania występowania źródeł oraz właściwości fizyczno-chemiczne ich wód na obszarach górskich i wyżynnych”. W skład tego jednotematycznego cyklu wchodzi: 2. artykuły naukowe w czasopiśmie indeksowanym w bazie JCR (Episodes), 1. rozdział w wydawnictwie seryjnym Springera oraz 5. rozdziałów w trzech recenzowanych monografiach. Spośród nich 5. jest samodzielnych, a 3. współautorskie (udział od 25 do 75%). Trzy prace zostały opublikowane w języku angielskim, a pozostałe w języku polskim.

Publikacje, składające się na osiągnięcie naukowe Habilitanta, dotyczą ważnej i aktualnej problematyki, zarówno z poznawczego jak i utylitarnego punktu widzenia, jaką jest rozpoznanie uwarunkowań występowania i wydajności źródeł oraz cech fizyczno-chemicznych ich wód, w warunkach zmieniającego się środowiska geograficznego na wybranych obszarach górskich (Bieszczady Wysokie) i wyżynnych (Wyżyna Śląsko-Krakowska i zachodnia część Wyżyny Małopolskiej). Do badań trafnie wybrano obszary o zróżnicowanych, a jednocześnie zdecydowanie innych cechach środowiska geograficznego, w tym natężenia antropopresji.

We „Wstępie” autoreferatu ciekawie zarysowano rozwiązywany problem w świetle literatury przedmiotu krajowej i zagranicznej, tej starszej jak i najnowszej, wykazując jasno cel i potrzebę wykonania wieloaspektowych badań krenologicznych na ww. obszarach.

Wyniki wieloletnich badań zawartych w 8. publikacjach, ukazujących się w latach 2007-2017, Pan Dr Janusz Siwek ujął w autoreferacie w 5. blokach tematycznych - tworzących logiczny układ:

1. Czynniki decydujące o przestrzennym rozmieszczeniu źródeł na obszarach górskich,
2. Naturalne czynniki decydujące o zróżnicowaniu cech fizycznych i chemicznych wód źródlanych,
3. Wpływ oddziaływań antropogenicznych na cechy fizyczne i chemiczne wód źródlanych,
4. Zagrożenia źródeł,
5. Informacja o źródłach – propozycja bazy danych.

- Ad 1. Zagadnienie to Habilitant opracował na podstawie współautorskiej publikacji (udział własny: 25%), pt. „Determinants of the distribution of springs in the upper part of a flysch ridge in the Bieszczady Mountains in southeastern Poland”, która ukazała się w wysokopunktowanym (30 p.) czasopiśmie Episodes. Oryginalny materiał badawczy pozyskano na podstawie szczegółowego kartowania terenowego przeprowadzonego na Połonie Wetlińskiej (Bieszczady Wysokie) w latach 2010, 2011 i 2012, z wykorzystaniem m.in. odbiornika GPS, a także zaawansowanych analiz kartograficznych (techniki GIS) i statystycznych. Wykazano jednoznacznie, że występowanie źródeł na badanych obszarach fliszowych kształtuje się w dwóch skalach, tj.: lokalnej i regionalnej. W tym pierwszym przypadku wynika to głównie istnienia tu systemu spękań i uskoków, a w drugim - upadu warstw. To interesujące odkrycie nie potwierdziło jednak wcześniejszych wyników badań Corsiniego i in. (2009) prowadzonych na obszarach fliszowych Północnych Apeninów.
- Ad 2. Problematykę tę Habilitant, zaprezentował wykorzystując wyniki samodzielnie wykonanych badań terenowych i laboratoryjnych (Siwek 2013a) dotyczących składu chemicznego wód 199. źródeł położonych w 9. zlewniach wyżynnych (Dłubnia, Nidzica, Pilica, Pomost Krakowski, Prądnik, Przemsza, Rudawa, Szreniawa i Warta) oraz współautorskich (Siwek i in. 2013) na obszarach górskich (zlewnia Wołosatki, 76 źródeł). Autor, z metodycznego punktu widzenia, bardzo trafnie wytypował do badań zlewnie zarówno wyżynne jak i górską. Te pierwsze charakteryzują się przede wszystkim zróżnicowaną litologią oraz uwarunkowaniami hydrogeologicznymi, a górską – małą zmiennością litologiczną podłoża ale dużymi wysokościami bezwzględnymi i względnymi, a w konsekwencji piętrowością klimatyczno-roślinną. Pan Doktor w toku wnikliwej analizy, w tym statystycznej, parametrów fizyczno-chemicznych wód źródłanych, wykazał, że w przypadku terenów wyżynnych widoczne są regionalne prawidłowości w ich zróżnicowaniu (wynikające m.in. z wpływu litologii i migracji wód podziemnych), a górskich – lokalne (wpływ wysokości nad poziomem morza). Wyniki te zostały przedstawione w świetle szerokiego przeglądu literatury przedmiotu oraz interesującej dyskusji.
- Ad 3. Pan Dr Janusz Siwek w swoich publikacjach dużo uwagi poświęcił znaczeniu wielokierunkowej antropopresji w kształtowaniu cech fizycznych i chemicznych wód źródłanych. Na potrzeby zaprezentowania swojego osiągnięcia naukowego wybrał 3. z nich. Wszystkie dotyczą źródeł wypływających w obrębie Wyżyny Śląsko-Krakowskiej

i zachodniej części Wyżyny Małopolskiej. Są to samodzielne prace, bardzo dobrze udokumentowane własnymi badaniami terenowymi, z umiejętnym wykorzystaniem wyników zawartych w licznych publikacjach pochodzących nawet z lat 70. XX w.. Przeprowadzone przez Habilitanta analizy porównawcze składu chemicznego wód źródłanych na ww. Wyżynach wykazały, że na większości obszaru nastąpiły trwałe przeobrażenia ich stanu jakościowego i nie wykazują one tendencji do poprawy w skali regionalnej, a jedynie lokalnej. Szkoda jednak, że Autor w tym miejscu nie ustosunkował się do ewentualnych zmian jakości wód źródłanych w badanej zlewni górskiej.

Ad 4. Autor przedstawia również zagrożenia źródeł na obszarach wyżynnych w okresie ponad 40. lat, z uwzględnieniem tych aktualnych, w oparciu o samodzielną pracę z 2013 r. oraz publikację współautorską, która ukazała się w czasopiśmie Episodes w 2017 r.. W toku wnikliwej analizy wykazuje, że jedno z ważniejszych zagrożeń źródeł wynika ze spadku ich wydajności, a nawet zaniku. Habilitant wykazał, że jest to negatywny, hydrologiczny efekt obniżenia poziomu zwierciadła wód podziemnych, zwłaszcza tam gdzie w pobliżu funkcjonują ujęcia głębinowe. Ponadto w oparciu o kartowanie terenowe 246 źródeł stwierdził, że ulegają one często dewastacji a nawet degradacji. Dzieje się to na skutek różnorodnych procesów antropogenicznych, a nawet zbliżonych do naturalnych - bezpośrednich lub pośrednich. Jednocześnie w publikacji z 2017 r. przedstawił interesującą klasyfikację tych zagrożeń. Cenne, ale jednocześnie niepokojące, są Jego wnioski, że w przeciągu nieco ponad 40 lat (począwszy od lat 70. XX) na omawianych Wyżynach zanikło 14% źródeł, a 62% wykazywało oznaki dewastacji.

Ad. 5. Prowadzone przez Pana Dr Janusza Siwka wieloletnie badania źródeł oprócz szerokiego aspektu poznawczego mają duże znaczenie społeczne i praktyczne. Już w 2007 r. zaproponował utworzenie bazy danych o źródłach na Wyżynie Śląskiej i Małopolskiej, z wykorzystaniem Systemów Informacji Geograficznej i Internetu. Wykorzystanie tych nowoczesnych technik umożliwiłoby propagowanie wiedzy o źródłach, w tym o ich lokalizacji, stanie czystości, zagrożeniach i ochronie jako cennych obiektach dziedzictwa przyrodniczego.

Sformułowane w autoreferacie „Wnioski” są dobrze sformułowane i w pełni ujmują treść i zakres osiągnięcia naukowego Habilitanta.

Przedstawiony do oceny cykl 8. publikacji wraz z autoreferatem stanowią dobrze udokumentowane, dojrzałe, wartościowe, studium naukowe wnoszące wiele nowości do rozpoznania na wybranych obszarach górskich i wyżynnych Polski uwarunkowań

występowania źródeł oraz właściwości fizyczno-chemiczne ich wód - w warunkach zmieniającego się środowiska, w tym wielokierunkowej antropopresji. Prace te zawierają cenne aspekty metodyczne oraz wnioski poznawcze i utylitarne. **Oceniam, że zbiór tych publikacji zaprezentowany pod wspólnym tytułem „Lokalne i regionalne uwarunkowania występowania źródeł oraz właściwości fizyczno-chemiczne ich wód na obszarach górskich i wyżynnych” stanowi znaczny wkład Autora w rozwój dyscypliny naukowej geografia, w tym hydrologii, a według nowej klasyfikacji: dyscypliny nauki o Ziemi i środowisku.**

3. Ocena pozostałej aktywności naukowo-badawczej

Dorobek naukowy Habilitanta kształtował się wyraźnie w dwóch etapach, tj. przed i po doktoracie. W tym pierwszym okresie obejmuje on 7. artykułów naukowych, w tym 5. współautorskich (udział 10-90%). Po uzyskaniu stopnia doktora Pan Dr Janusz Siwek zdecydowanie zwiększył swoją aktywność naukowo-badawczą czego efektem jest wielokrotny wzrost dorobku publikacyjnego - zarówno pod względem ilościowym jak i jakościowym. Opublikował 9. współautorskich prac (udział od 5% do 40%) w ośmiu różnych wysokopunktowanych czasopismach indeksowanych w bazie JCR (od 15 do 40 p.), tj.: *Catena*, *Carpathian Journal of Earth and Environmental Sciences*, *Hydrology Research*, *Hydrological Processes*, *Phytotaxa*, *Polish Polar Research*, *Sylwan* i *Water Air and Soil Pollution*. Ponadto jest autorem 1. monografii, 32 rozdziałów w monografiach (9 samodzielnych) oraz 7. komentarzy do Mapy Hydrograficznej w skali 1:50 000 – każdy w randze rozdziału w monografii (współautor). Habilitant jest również współautorem 10. artykułów naukowych w recenzowanych czasopismach z listy B MNiSW. Warto podkreślić, że prace te zostały opublikowane w 6. różnych czasopismach (*Biuletyn PIG*, *Geologia Kwartalnik AGH*, *Geologica Acta*, *Przegląd Geograficzny*, *Przegląd Geologiczny*, *Roczniki Bieszczadzkie*). Ważnym elementem dorobku naukowego Pana Doktora jest również współredakcja 3. obszernych monografii, w tym 1. w języku angielskim.

Łącznie w bazie JCR indeksowanych jest 11. publikacji Pana Dr Janusz Siwka, a sumaryczny impact factor według listy Journal Citation Reports (JCR) wynosi 17,617. Liczba cytowań publikacji Habilitanta według różnych baz jest następująca: Web of Science (WoS) – 38, Research Gate – 67 i w Google Scholar – 173. Indeks Hirscha według bazy Web of Science osiągnął wartość 4. Przedstawione wartości wskaźników bibliometrycznych informują, że dorobek naukowy Habilitanta jest znany, doceniany i wykorzystywany w środowisku naukowym geografów w Polsce oraz za granicą. Dorobek ten jest wystarczająco wysoki żeby Kandydat mógł ubiegać się o stopień naukowy doktora habilitowanego.

Pozostały dorobek naukowy Pana Dr Janusza Siwka jest bardziej zróżnicowany tematycznie, niż cykl artykułów wykazany jako zasadnicze osiągnięcie naukowe, a to świadczy o szerokich zainteresowaniach naukowych Kandydata. Publikacje te dotyczą głównie środowiska wód podziemnych i powierzchniowych, w tym ich występowania, obiegu, właściwości fizyko-chemicznych oraz ich zmian pod wpływem antropopresji, a także ochrony ekosystemów wodnych. Na uwagę zasługują również osiągnięcia Pana Doktora w zakresie kartografii hydrograficznej, w tym udział w opracowaniu 24 arkuszy Mapy Hydrograficznej w skali 1:50 000 i 1:10 000. Mapy te mają duże znaczenie poznawcze, edukacyjne oraz są wykorzystywane w planowaniu przestrzennym różnego szczebla administracyjnego. W pełni potwierdzam pogląd Habilitanta, że w Jego działalności naukowej można wyróżnić pięć zasadniczych nurtów badawczych:

- zasobność zbiorników wód podziemnych we fliszu i wpływ warunków hydrogeologicznych na termikę i wydajność źródeł fliszowych,
- drogi migracji związków biogennych w zlewni w czasie wezbrań i identyfikacja procesów hydrologicznych zachodzących w zlewni na podstawie składu chemicznego wód rzecznych,
- przekształcenia składu chemicznego w rzekach górskich wskutek antropopresji,
- hydrologia regionalna,
- kartografia hydrograficzna i wykorzystanie narzędzi GIS w badaniach geochemicznych.

W swoich publikacjach Habilitant bardzo precyzyjnie formułuje problemy badawcze, a następnie rzetelnie je rozwiązuje stosując dobrze zorganizowany warsztat naukowy. Na szczególną uwagę zasługuje fakt, że z powodzeniem stosuje własne rozwiązania metodyczne podczas badań terenowych i prac analitycznych. Publikacje są zawsze udokumentowane bogatymi i oryginalnymi wynikami badań terenowych, analizami statystycznymi lub laboratoryjnymi. Przedstawione do oceny prace napisane są w sposób zwięzły, jasnym językiem, a ilustrowane są celowo – z wykorzystaniem technik GIS. Habilitant bardzo dobrze zna literaturę przedmiotu o czym świadczy trafny ich dobór w poszczególnych publikacjach, a także interesująca i celowa dyskusja wyników.

Część tych prac jest efektem współpracy z wieloma ośrodkami naukowymi (np. z Politechniką Krakowską, Polską Akademią Nauk), co świadczy o bardzo istotnej umiejętności Pana Doktora, tj. pracy w interdyscyplinarnych grupach badawczych.

Pan Dr Janusz Siwek wykazuje również dużą aktywność na arenie międzynarodowej o czym świadczą następujące fakty:

- jest krajowym korespondentem z ramienia krajowego komitetu UNESCO-IHP w sieci badawczej ERB (EuroMediterranean Network of Experimental and Representative Basins), (od 2012 r.)
- był czterokrotnie członkiem komitetów organizacyjnych Biennial Conference of Euromediterranean Network of Experimental and Representative Basins (ERB): 12 th - Kraków, 15 th - Coimbra, 16th – Bukareszt, 17 th – Darmstadt,
- przebywał w 2008 r. na stażu w Fatih University w Turcji w ramach programu ERASMUS.

Bardzo istotnym przejawem działalności naukowej Habilitanta, świadczącym również o Jego wysokiej aktywności i pozycji naukowej, jest pełnienie funkcji kierownika lub wykonawcy w czterech krajowych projektach badawczych, w tym dwóch przed doktoratem i dwóch po:

- przed doktoratem:
 - 1999-2001. Zmiany hydrologicznych i hydrochemicznych cech źródeł Wyżyny Krakowsko-Wieluńskiej i Miechowskiej w latach 1973-1998. KBN nr PB 6P04E 03715. Wykonawca.
 - 2001-2002. Przyrodnicze i antropogeniczne uwarunkowania chemizmu wód źródłanych w zlewniach Szreniawy, Dłubni i Prądnika. KBN nr PB 6P04E 01120 (Grant promotorski). Wykonawca.
- po doktoracie:
 - 2011-2013. Przyrodnicze i antropogeniczne przemiany źródeł Wyżyn Krakowsko-Wieluńskiej i Miechowskiej oraz ich rola w krajobrazie naturalnym i kulturowym. NCN nr N N305 023640. Kierownik.
 - 2007-2010. Czynniki warunkujące zróżnicowanie przestrzenne i dynamikę chemizmu wód w Tatrzańskim Parku Narodowym. MNiSW nr N 30508132/2824. Główny wykonawca.

Ponadto Pan Doktor w swoim dorobku naukowym ma cenne opracowania o charakterze poznawczo-utilitytarnym i dużym znaczeniu społecznym, bowiem był:

- konsultantem regionalnym 8. arkuszy Mapy Hydrograficznej w skali 1:50 000 w latach 2004-2006,
- redaktorem naukowym i konsultantem 16 arkuszy Mapy Hydrograficznej w skali 1:10 000 w latach 2015-2016,
- współautorem „Planu ochrony projektowanego rezerwatu Gościbia” (2003).

- ekspertem i recenzentem w Programie Operacyjnym Kapitał Ludzki w ramach projektu „Doctus – Małopolski fundusz stypendialny dla doktorantów” w latach 2010-2012,

Warto wyraźnie podkreślić, że umiejętne wykorzystywanie przez Pana Doktora wiedzy teoretycznej w praktyce przynosi zapewne wiele obustronnych korzyści.

Wyniki swoich badań, w okresie przed doktoratem, Pan Janusz Siwek prezentował na 2. Międzynarodowych konferencjach naukowej (Holandia, Belgia) i 9. ogólnopolskich. Po uzyskaniu stopnia doktora nastąpił istotny wzrost aktywności konferencyjnej Habilitanta, bowiem w tym czasie uczestniczył w 25. konferencjach naukowych, w tym 13. ogólnopolskich i 12. międzynarodowych, gdzie przedstawił łącznie 26. referatów, posterów i koreferatów. Na konferencjach międzynarodowych (Austria, Francja, Niemcy, Polska, Portugalia, Rumunia) wygłosił 7. referatów i zaprezentował 5. posterów.

O utrwalonej pozycji naukowej Kandydata świadczy również autorstwo 9. recenzji publikacji w 8. różnych czasopismach, w tym 5. w międzynarodowych (2 z bazy JCR) oraz 4. w krajowych (lista B MNiSW). Recenzował również 3. opracowania o charakterze wdrożeniowym, a dotyczące prawnej ochrony przyrody.

Za wyróżniającą się działalność naukową Pan Dr Janusz Siwek w latach 2004-2018 otrzymał aż 6. zespołowych Nagród Rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego (I, II i III stopnia), a to potwierdza znaczenie Jego osiągnięć naukowych.

4. Ocena dorobku dydaktycznego

Pan Dr Janusz Siwek jest bardzo doświadczonym nauczycielem akademickim, zaangażowanym nie tylko w zasadniczy proces dydaktyczny na Uniwersytecie, ale również czynnie uczestniczącym w imprezach popularyzujących geografię jako naukę, w tym poza macierzystą Uczelnią. Świadczy o tym:

- pełnienie funkcji promotora pomocniczego pracy doktorskiej Mgr Karoliny Mostowik (IGiGP UJ), pt. „Obieg wody w małych zlewniach w Bieszczadach Wysokich na przykładzie Pasma Połoniny Wetlińskiej” (przewód otwarto 7.02.2019),
- pełnienie funkcji opiekuna 4 prac magisterskich,
- pełnienie funkcji opiekuna 14 prac licencjackich,
- organizacja zajęć popularnonaukowych w ramach Światowego Dnia Wody (2017), UJ, Kraków

- dwukrotne przygotowanie i przedstawienie popularnonaukowych prelekcji podczas Światowego Dnia Wody (2013, 2015), UJ, Kraków,
- przeprowadzenie wykładu i ćwiczeń audytoryjnych dla studentów oraz doktorantów w ramach Warsztatów Geograficznych „GISwoda w środowisku”, KNG PAN, UAM, Poznań.

5. Ocena działalności organizacyjnej i popularyzatorskiej

Pan Dr Janusz Siwek wykazuje również bardzo zdolności organizacyjne i popularyzatorskie, bowiem:

- uczestniczył w pracach 7. komitetów organizacyjnych (członek zespołów) konferencji naukowych, w tym 5. zagranicznych i międzynarodowych oraz w 2. krajowych, w tym 1. przed doktoratem. Na szczególną uwagę zasługuje fakt, że Pan Dr Janusz Siwek już czterokrotnie aktywnie uczestniczył w organizacji Biennial Conference of Euromediterranean Network of Experimental and Representative Basins (ERB): 12 th - Kraków, 15 th - Coimbra, 16th – Bukareszt, 17 th – Darmstadt,
- jest członkiem komitetu redakcyjnego Prac Geograficznych Uniwersytetu Jagiellońskiego (2018),
- jest członkiem International Association of Hydrological Sciences (od 2008 r.) oraz Stowarzyszenia Hydrogeologów Polskich (2013 r.),
- jest członkiem Senatu Uniwersytetu Jagiellońskiego (2017).

Ponadprzeciętna aktywność naukowa, dydaktyczna i środowiskowa Pana Doktora została zauważona i doceniona przez społeczność akademicką Uniwersytetu Jagiellońskiego bowiem w 2018 r. Rada Instytutu Geografii i Gospodarki Przestrzennej wyróżniła Go Nagrodą im. Wincentego Pola.

Podsumowanie i wnioski

Dokumentacja, dołączona do wniosku, o postępowanie habilitacyjne **Pana Dr Janusza Siwka**, pozwoliła na dokonanie pełnej oceny Jego osiągnięć na polu naukowym, dydaktycznym i organizacyjnym. Wynika z niej jednoznacznie, że Habilitant po uzyskaniu stopnia doktora wykazał się bardzo dużą konsekwencją i skutecznością w rozwoju swojego geograficznego warsztatu naukowego, w tym hydrologicznego i w zakresie GIS. Jednocześnie potrafił aktywnie uczestniczyć w życiu dydaktycznym i organizacyjnym macierzystej Uczelni oraz współpracować na arenie międzynarodowej. Jego zainteresowania i osiągnięcia naukowe

dobrze wpisują się w nurt badań i potrzeb współczesnej hydrologii w aspekcie naukowym, praktycznym jak i społecznym.

Biorąc pod uwagę zasadnicze osiągnięcie naukowe **Pana Dr Janusza Siwka** oraz dorobek publikacyjny, konferencyjny, dydaktyczny i organizacyjny stwierdzam, że Habilitant osiągnął pełną dojrzałość do prowadzenia samodzielnej pracy badawczej i spełnia warunki stawiane w postępowaniu habilitacyjnym, a określone w „*Ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki*” oraz w „*Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 września 2011 r. w sprawie szczegółowego trybu przeprowadzania czynności w przewodach doktorskim i habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora*”.

Wnoszę o dopuszczenie Kandydata do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauk o Ziemi w dyscyplinie geografia.

KIEROWNIK
Zakładu Hydrologii i Geoinformacji

prof. UJK dr hab. Tadeusz Ciupa